

Bíró László püspök levele a Család éve alkalmából (2010. december)

A család első „püspökei” – Szent Ágoston gondolatát idézve – a családapák és családanyák. Az egyház életének bázisa változatlanul a hitét megélő család. Ezt akarta hangsúlyozni a II. Vatikáni Zsinat, amikor a régi egyházatyák által használt „családegyház” fogalmát felelevenítette. A „kisegyház” minden egyes tagja felelős a többiért, egymás hitét ébreszti, erősíti – írja levelében egyebek mellett Bíró László, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferens püspöke.

2011 A CSALÁD ÉVE

A NÁZÁRETI SZENT CSALÁD MINDIG IS A SZERETET, AZ IMÁDSÁG ÉS A MUNKA ISKOLÁJA VOLT – hangoztatta XVI. Benedek pápa Spanyolországban, a Sagrada Familia templom felszentelésekor. - Napjainkban az életkörülmények megváltoztak, hatalmas technikai társadalmi és kulturális fejlődés zajlott le. E fejlődésnek együtt kell járnia az erkölcs, a mások iránti figyelem fejlődésével. Védni és segíteni kell a családokat, hiszen az emberi élet alapja az egy férfi és egy nő közötti nagylelkű és felbonthatatlan szeretet. Az igaz szabadság csak ott születhet meg, és maradhat fenn, ahol szeretet és hűség uralkodik. Az Egyház tehát megfelelő gazdasági és szociális intézkedéseket kér ahhoz, hogy a nők maradéktalanul megvalósíthassák hivatásukat otthon és a munkahelyükön. A házasságban egyesülő férfi és nő alkotta család élvezze az állam határozott támogatását. Legyen a gyermekek élete szent és sérthetetlen fogantatásuk pillanatától kezdve. Segítsék elő jogi és szociális téren is a születések számának növekedését. Az Egyház szemben áll mindezzel, ami az emberi élet ellen irányul, és támogat mindent, ami elősegíti a természet rendjét, a család intézményének javát.

SZENTATYÁNK EGYIK NAGY TÉMÁJA A CSALÁD. Mindegyre hangsúlyozza az emberről alkotott keresztény felfogást, és azt, hogy a család abszolút értelemben alapvető vonatkozási pontja a társadalom építésének, a személy átfogó fejlődésének, az élet befogadásának. A család témájára való utalás rendkívül időszerű napjainkban. Kultúránk és társadalmunk ezzel szemben gyakran nem védelmezi a családi élet dimenzióit.

AZ ÖRÖK IGE A CSALÁD ÖLÉN LETT EMBERRÉ. „Jézus Krisztus kiüresítette önmagát”, (Fil 2,7) mindenről lemondott, de arról nem, hogy családban testesüljön meg. A megváltás műve a családban kezdődött.

A FIATAL EGYHÁZ CSALÁDOKBAN ÉLT, erősödött és gazdagodott a Lélek által. Az Egyház útra indulásának első fázisában keresztény eleink „a kenyértörést házanként végezték és örvendezve, tiszta szívvel fogyasztották el közös eledelüket” (ApCsel. 2.46). Családi közösségben gyűltek össze, hogy Krisztusra és az Ő megváltói halálára emlékezzenek. A „nagy család” gyűlt össze (az időközben testvérré vált rabszolgák is), hogy az Úr vacsorájára emlékezzenek, belőle részesedjenek. Kisebb-nagyobb családi közösségben oktatták a gyermekeket, nevelték őket az Úr félelmére. A „családegyház” fokozatosan kitágult. Az eucharisztia ünneplésére egyre többen gyűltek össze. Számos jó módú keresztény Rómában egész házat bocsátott rendelkezésre, hogy az egyre növekvő gyülekezet közösen ünnepelhesse. A szabadság beköszöntött, a növekvő igények hozták magukkal, hogy egyre szebb templomokat építsenek. Így alakultak ki fokozatosan a családegyházból a helyi közösségek.

AZ EGYHÁZ ÉLTETŐ MAGJA, ALAPSEJTJE MIND A MAI NAPIG A „CSALÁDEGYHÁZ”. A család első „püspökei” – Szent Ágoston gondolatát idézve – a családapák és családanyák. Az egyház életének bázis-

sa változatlanul a hitét megélő család. Ezt akarta hangsúlyozni a II. Vatikáni Zsinat, amikor a régi egyházatyák által használt „családegyház” fogalmát felelevenítette. A „kisegyház” minden egyes tagja felelős a többiért, egymás hitét ébreszti, erősíti.

AMIKOR A MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZ MEGHIRDETI A CSALÁD ÉVÉT, a harminc évvel ezelőtt, 1981-ben megjelent Familiaris Consortio-ra, II. János Pál pápa apostoli buzdítására is emlékezve, sokrétű célt szeretne megvalósítani. A Családok Nagy Pápája sokat idézett gondolata: „Család, légy az, ami vagy!” A családév szeretné erősíteni a család belső identitását, ugyanakkor szeretné tudatosítani a család missziós felelősségét is. A család ugyanis egyszerre tárgya és alanya az evangelizációnak. Tárgya az evangelizációnak, rá irányul. Ebben az értelemben az egyházközségek segítsék és bátorítsák a fiatalokat a megalapozott házasságra. A távolabbi felkészülést segíti a családi életre nevelés, a közelebbi pedig a párkapcsolatokat irányítja a szentségi házasság felé, már a jegyeskort megelőzően. Fontos a házasságok kísérése, összefogása csoportokba, és hogy legyen, aki ott áll azok mellett is, akik válsággal, különböző nehézségekkel küzdenek. A családnak, mint az evangelizáció alanyának pedig az a feladata, hogy kinyilvánítsa és közölje a szeretetet, amely eleven visszhangja és tükröződése Isten emberek iránti szeretetének, a Völegény Krisztus szeretetének a Menyasszony Egyház iránt. (FC 17.)

A CSALÁD ÉVE SZERETNÉ FELRAGYOGTATNI A CSALÁD ÉRTÉKÉT, tudatosítani, hogy a házasságon alapuló család nélkül a nemzet elenyészik, a gazdaság összeomlik, a kultúra lehanyaglik. Társadalmunknak – amelyet az individualizmus, szekularizmus, relativizmus, materializmus tépáz – a család nyújt menedéket, mert képes a társadalom megújítására, hiszen a házasságon alapuló család, elfogadva az életet, a jövő záloga.

A CSALÁD ÉVE kegyelmi idő. Kereszténységtől távolodó világunk csak olyan keresztények életpéldája nyomán fogja újra befogadni az evangéliumot, akik Krisztussal való őszinte, állandó, boldogító találkozásban élnek, és másokat is meghívnak erre a közösségre. XVI. Benedek pápa mondja: Jézus azért jött, hogy a szegényeknek hirdesse az örömhírt; márpedig a legszegényebb az, aki kiábrándult az abszurdnak, ellentmondásosnak vélt életből. Az örömtelenségből szeretetlenség, irigység, önzés fakad és minden rossz, ami tönkreteszi az embert és a világot. Az öröm forrása a szeretet, a szeretet pedig a családban források. A családok tanúságtételét az Eucharisztia, a bűnbánat szentsége, Isten ígéjének hallgatása és az imádság hitelesíti. Vagyis egyedül azok a keresztények képesek tanúságtételre, akik őszinte és élő kapcsolatban vannak Krisztussal, és akik Krisztusból reményt merítenek az élet összes dimenziójához.

A SZEMÉLYEK IGAZI KÖZÖSSÉGÉVÉ VÁLT HÁZASSÁGOK ÉS CSALÁDOK tanúságot téve újtukról példájukkal másokat is segítenek közösséggé válni. Hiábavaló távoli, mégoly fontos igazságok újra, meg újra felidézése, ha a családokban nem tudatosul: az ő feladatuk a társadalom átalakítása. Máskülönben épp a család lesz az első áldozata azoknak a bajoknak, melyeket közömbösen szemlélt és nem hártott el. A család társadalmi feladata révén arra is hivatott, hogy beavatkozzék a társadalmi életbe, azaz elsősorban a családoknak kell gondoskodniuk arról, hogy az állam törvényei és intézményei nem csupán ne sértsék a családot, hanem nagyon határozottan támogassák és oltalmazzák jogait és feladatait. Így tehát a családokban egyre inkább tudatosulnia kell annak, hogy "főszerepet" játszanak a "családpolitikában". (FC 44) A családok hatékony fellépését elősegíti összefogásuk, ha nem egyenként, hanem közösségként lépnek fel.

HÍVOK MINDEN JÓ SZÁNDÉKÚ EMBERT, hogy élje, ünnepelje, hirdesse, a Család Evangéliumát. Az életet szolgálni öröm. Modern világunk az erőfeszítés nélkül birtokba vehető olcsó és múló örömeket reklámozza. A jövő nemzedékét azok a családok adják, akik örömmel és szeretettel, sokszor áldozatok és küzdelmes erőfeszítések árán is szolgálják az életet.

Bíró László
az MKPK családreferens püspöke